

221—223, 225—228, 231 og 233, ligesom det under Nr. 230 (jfr. Nr. 7) foreslaar Konkurserklæring henlagt til Underretten.

Til § 17 foreslaar Udvalget under Nr. 11, at „Byting“ forandres til „Byret“, hvilket da ogsaa bør iagttages de andre Steder, hvor Ordet forekommer.

Til § 27 foreslaas under Nr. 19 ligeledes af Udvalget en Ændring, sigtende til at give Regeringen en almindelig Myndighed til ved kgl. Anordning at foreskrive Regler om Retsbøgernes Førelse saavel som om deres Indretning, naturligvis med Iagttagelse af de Bestemmelser, som ere givne i selve Loven.

Ved § 28 foreslaar Udvalget under Nr. 20 at genoptage den i Kommissionsforslaget indeholdte Bestemmelse om, at der fordres bedste Karakter til juridisk Eksamen for at ansættes som Dommer, idet Udvalget i det hele slutter sig til Kommissionens Begrundelse heraf (Mot. Sp. 53, Rigsdagstidenden 1901—02, Tillæg A. Sp. 2669).

Under Nr. 21 er der af Udvalget stillet et Ændringsforslag til § 29. Naar det foreslaas, at 2det og 3die Stykke skulle udgaa, og Lovbestemmelsen saaledes bringes tilbage til Kommissionsforslaget paa dette Punkt, er det begrundet i, at der formentlig ikke er nogen sær Grund til at forbeholde de i § 29, 2det og 3die Stykke, omhandlede Personer en fortrinlig Adgang til Landsdommer- og Underrettsdommerstillinger i den første Aarrække efter Reformens Indførelse, thi de nævnte Personer ville da ikke medbringe andet end en Indøvelse i det gamle System, som ikke vil gøre dem særlig skikkede fremfor andre til at virke under det ny System. Først naar man staar over for en i det ny System indøvet og af dette i intellektuel og moralsk Henseende opdraget Dommer- og Sagførerstand, vil det vise sig, om der maaske kunde være Grund til at opstille Regler som de her omhandlede, men indtil da synes det rettest, at Regeringen kan vælge Dommerne under det ny System, hvor den tror at kunne finde dem. Med Hensyn til Højesteretsdommerne foreslaar Udvalget at vende tilbage til Kommissionsforslaget for dog at give Højesteret nogen Indflydelse

paa Valget; et Mindretal i Kommissionen var vel uenigt heri, men det var kun, fordi man fandt, at Højesteret ikke efter Forslaget fik Indflydelse nok.

Til § 31 er der af et *Mindretal* (P. G. C. Jensen og Johnsen) under Nr. 24 stillet et Underændringsforslag, hvorefter Lovforslagets Bestemmelse om, at ingen fast Medhjælper for en Dommer maa, saa længe han er i denne Stilling, drive Forretning med Retsbøgers Indkassation, Prioritetsordning, Dokumentaffattelse eller lignende, skal være gældende, ogsaa naar Foged-, Auktions- og Skifteforretninger samt Tinglæsning henlægges under Dommeren. Mindretallet formener, at den nuværende Tilstand, under hvilken Dommerens Medhjælper og Stedfortræder henvises til at leve væsentligst af den Indtægt, han kan skaffe sig ved at udføre juridiske Forretninger for private, paa forskellige Maader medfører Ulemper, der alt for let lede til Misligheder, og derfor ikke bør opretholdes. Den Merudgift for Statskassen, en Forandring i saa Henseende vil kræve, vil formentlig ikke blive af en Størrelse, der kan fremkalde Betænkeligheder. Lønningerne for Dommerfuldmægtige maa vel blive noget højere end nu, men da Fuldmægtigenes Antal vil kunne indskrænkes, naar de anvende hele deres Arbejdstid til Embedets Forretninger, vil Merudgiften neppe blive betydelig og i alt Fald ikke saa stor, at det af Hensyn dertil kan forsvares under en ny Retspleje at tillade Fortsættelsen af det nu eksisterende Forhold, hvorefter offentlig Embedsvirksomhed og Udøvelse af privat Erhverv paa Omraader, der ofte staa i nær Berøring med hinanden, kunne forenes i samme Person.

Til § 35 er under Nr. 25 af Udvalget stillet Ændringsforslag om at forandre „Embedsfradømmelse“ til „Afsættelse“, da Dom til Embedsforbrydelse kun gives i de Tilfælde, hvor Straffeloven foreskriver Embedsfortabelse som Straf, og altsaa langtfra omfatter alle de Tilfælde, hvor en Dommer bør fjernes. Hvorledes der skal forholdes for at erhverve den dertil fornødne Dom,